

Памяць

Імя на камені

У Сычавіцкім лесе, каля Радашковічаў, дзе ў маляўнічых мясцінах зараз размяшчаюцца аздараўленчыя дзіцячыя лагеры і санаторыі, стаіць гэты помнік. Пад вялікай сасной — каменная глыба граніту колеру жывой крыві. У самым пачатку Вялікай Айчыннай, 28 чэрвеня 1941 года, на гэтым месцы быў па-зверску забіты нямецка-фашысцкімі захопнікамі сакратар Сычавіцкага сельсавета Куліна Пётр Адамавіч. Помнік гэты яму — вернаму сыну свайго народа, мужнаму чалавеку, не схіліўшаму галаву перад ворагамі. Ён адмовіўся выкупіць жыццё здрадай і быў расстрэляны пад сасной, якая дагэтуль трымае ў сваім комілі фашысцкія кулі.

Пяццарым сваім дзецям Пётр Адамавіч пакінуў чыстае прозвішча, не забруджанае здрадай. Фашысты спалілі і вёску Сычавічы, і хату Кулінаў. Людзі схавалі сям'ю. Старэйшай дачцы Зоі ішоў сёмы годзік, меншай, Валі, было усяго некалькі месяцаў. Адным цешылася іх маці, Вольга Іванаўна, што засталіся дзеці жывымі. А потым сям'ю ўзялі пад нагляд партызаны атрада "Грозны". Вельмі клапаціліся аб дзецях партызан Уладзімір Буркевіч і начальнік разведкі атрада Фёдар Янкоўскі. Пасля вайны

Янкоўскі стаў прафесарам Мінскага дзяржаўнага педагогічнага інстытута, і не без яго нагляду ўсе дзеці Куліны атрымалі добрую адукацыю. Старэйшая, Зоя, потым кіравала трыкатажным цэхам у Радашковічах і цяпер працуе на "Белмастацкераміцы". Юзік — у Мінскім вылічальным цэнтры. Галіна закончыла інстытут народнай гаспадаркі, стала эканамістам. Марыя працавала трактарысткай, "паднімала" цаліну ў Казахстане. Валянціна закончыла інстытут замежных моваў і зараз выкладае ў школе англійскую і іспанскую мовы.

Вольга Іванаўна Куліна пасля вайны да самай пенсіі працавала санітаркай у бальніцы. Яна выгадала ўсіх дзяцей, вынянчыла восем унукаў, а зараз цешыцца ўжо шасццарымі праўнукамі. Гэта цудоўная жанчына здзейсніла яшчэ адзін высокі подзвіг — выратавала з радашковіцкага гета і прытуліла ля сваіх дзяцей яўрэйскага хлопчыка Барыску. Пасля вайны адшукалася маці Барыса Левітана. Зараз яны жывуць у Ізраілі. А ў красавіку 1996 года ўрад Ізраіля прысвоіў Вользе Іванаўне Куліне званне "Маці свету".

Кожны раз, калі збіраюцца ў Вольгі Іванаўны госці — дзеці, унукі, праўнукі, зяці, усе яны едуць у Сычавіцкі лес да святой мясціны, дзе прыняў геройскую смерць галава сям'і Пётр Адамавіч Куліна. Разам з кветкамі для бацькі, дзеда, мужа яны прыносяць удзячнасць і людзям, якія паставілі яму тут помнік.

Вячаслаў ЛЯШКОВІЧ,
ветэран Вялікай
Айчыннай вайны.
НА ЗДЫМКУ: Вольга
Іванаўна КУЛІНА ля помніка
мужу.

